

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 9Csp/11/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118361299
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslava Vaňová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2019:6118361299.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno v konaní pred sudkyňou Mgr. Miroslavou Vaňovou, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36234176, so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, právne zastúpený Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., IČO: 47234679, so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, proti žalovanej: S. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXX/X, XXX XX D. M., právne zastúpená JUDr. Petrom Vachanom, advokátom, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, o zaplatenie 4.147,02 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 25.10.2018 sa žalobca domáhal v upomínacom konaní vydania platobného rozkazu, ktorým súd uloží žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 4.147,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.534,17 Eur od 01.09.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca ako veriteľ uzatvoril so žalovanou ako dlžníkom - spotrebiteľom dňa XX.XX.XXXX Úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverová zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 5.500,- Eur zo strany žalobcu. Žalovaná sa zaviazala peňažné prostriedky vrátiť v 66 pravidelných mesačných splátkach po 153,60 Eur. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala. Napriek opakovaným upozoreniam dlžné splátky nedoplatila, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 16.08.2018 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. List bol žalovanej odoslaný dňa 16.08.2018. Žalobca poskytol žalovanej lehotu 15 dní od dňa odoslania výzvy na splnenie povinností a táto lehota na plnenie uplynula žalovanej dňa 31.08.2018. Žalovaná v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradila, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatnil aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatnil vo výške 5 % ročne bola stanovená ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 1.9.2018 navýšená o 5 percentuálnych bodov. Pred podaním žaloby vyzval žalobca listom zo 14.09.2018 žalovanú k zaplateniu aktuálne dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí, bude vo veci podaná žaloba, a teda žalovaná bola vyzvaná na úhradu dlhu v posledných troch mesiacoch pred podaním tejto žaloby. Žalovaná ku dňu podania žaloby celkovo uhradila sumu 5.235,82 Eur. Ako vyplýva z prehľadu splátok a úhrad, žalobca eviduje voči žalovanej dlh vo výške 4.147,02 Eur, ktorý pozostáva z istiny vo výške 758,02 Eur (táto suma predstavuje istinu 34.-43. splátky spolu vo výške 758,02 Eur), z úroku vo výške 612,85 Eur (táto suma predstavuje

úrok 34.-43. splátky spolu vo výške 612,85 Eur, zo zosplatennej istiny vo výške 2.776,15 Eur (táto suma predstavuje len istinu splátok po zosplatení za 44.-66. splátky spolu vo výške 2.776,15 Eur).

2. Ako dôkazy žalobca označil a k žalobe pripojil: úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Úverové zmluvné podmienky, výzvu k splateniu zostatku úveru s poštovým podacím hárkom, predžalobnú výzvu na zaplatenie dlhu a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia spolu s poštovým podacím hárkom, prehľad splátok a úhrad (splátkový kalendár).

3. V nadväznosti na výzvu Okresného súdu Banská Bystrica, aby žalobca ozrejmlil uplatnenie úroku z omeškania, žalobca písomným podaním opravil podanú žalobu tak, že sa domáha voči žalovanej zaplatenia sumy 4.147,02 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.534,17 Eur od 05.09.2018 do zaplatenia. Žalobca uviedol, že žalovaná sa dostala do omeškania s plnením zmluvných povinností, keď úver riadne a včas nesplácala. Napriek opakovaným upozorneniam dlžné splátky nedoplatila, a teda nedošlo k riadnemu a včasnému splácaniu úveru. Na základe tejto skutočnosti žalobca v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy dňa 16.08.2018 pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a vyzval žalovanú k splateniu celého zostatku úveru a dlžných splátok. List bol žalovanej odoslaný dňa 20.08.2018. Žalobca poskytol žalovanej lehotu 15 dní od dňa odoslania výzvy na splnenie povinností a táto lehota na plnenie uplynula žalovanej dňa 04.09.2018. Žalovaná v lehote na plnenie dlžnú sumu neuhradila, a preto si žalobca okrem dlžnej sumy uplatňuje aj zákonné úroky z omeškania. Sadzba úroku z omeškania, ktorú si žalobca uplatňuje vo výške 5 % ročne bola stanovená ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 05.09.2018 navýšená o 5 percentuálnych bodov.

4. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp. zn. 35Up/651/2018 zo dňa 10.12.2018, ktorým žalovanej uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 4.147,02 Eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.534,17 Eur od 05.09.2018 do zaplatenia alebo v tej istej lehote podať odpor a zároveň žalovanej uložil povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť náhradu trov konania vo výške 508,62 Eur, a to žalobcovi prostredníctvom jeho zástupcu v konaní.

5. Platobný rozkaz bol žalovanej doručený dňa 13.12.2018, proti ktorému podala žalovaná dňa 21.12.2018 v zákonom stanovenej lehote odpor, čím zo zákona došlo k zrušeniu platobného rozkazu podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Žalobca na výzvu súdu navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde. V nadväznosti na to bola vec postúpená na ďalšie konanie tunajšiemu súdu.

6. V podanom odpore žalovaná uviedla, že zmluva o úvere neobsahuje zákonom predpísané náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase podpisu zmluvy, a to adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve nie je uvedený údaj o výške a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, v zmluve je uvedená len výška splátky. Spotrebiteľ musí vedieť, koľko z ktorej splátky pripadne na istinu, úroky a iné poplatky, keď poukázala na rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 20.04.2015 sp.zn. 11Co/127/2015. Ďalej žalovaná uviedla, že zmluva neobsahuje všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, keď poukázala na rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 11.05.2017 sp.zn. 5Co/59/2017. Na základe uvedených skutočností je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov. Ďalej žalovaná uviedla, že pokiaľ žalobca v žalobe uviedol, že v zmysle Hlavy Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy pristúpil k zosplateniu budúcich splátok úveru a zároveň poskytol 15 dňovú lehotu na dobrovoľnú úhradu celej dlžnej sumy, vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský právny vzťah, žalobca by postupoval v súlade so zákonom, ak by najskôr vyzval žalovanú na úhradu omeškaných splátok a zároveň ju upozornil, že ak v stanovenej lehote neuhradí omeškané splátky, pristúpi k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, pričom uvedené vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca mohol následne až po uplynutí 15 dní od doručenia výzvy v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Taktiež žalobca sa odvoláva na ustanovenie Hlavy 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, v zmysle ktorého bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Súd SR v spotrebiteľských sporoch už viackrát potvrdili, že súčasťou zmluvy môže byť len dokument, s ktorým bol spotrebiteľ vopred

oboznámený a dokument na ktorom je podpis spotrebiteľa. Z uvedeného dôvodu sa žalobca nemôže odvolávať na Hlavu 6 Obchodných podmienok s názvom Ukončenie zmluvy, s ktorými nebola žalovaná oboznámená pred podpisom zmluvy. Uvedené potvrdil napr. Krajský súd Košice vo svojom rozhodnutí zo dňa 10.02.2015 sp.zn. 6Co/396/2014. Ďalej žalovaná uviedla, že žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a preto žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu, a teda žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, keďže v časti týchto splátok bola podaná žaloba predčasne.

7. Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že s tvrdeniami žalovanej nesúhlasí. K náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. k adrese predávajúceho žalobca uviedol, že nakoľko je poskytnutý úver bezúčelový, nie je možné uviesť adresu predávajúceho, nakoľko nejde o poskytnutie úveru na konkrétnu vec, resp. tovar. V zmluve je ale zreteľne uvedená adresa veriteľa, a to hneď pod názvom zmluvy - „Zmluva o hotovostnom a zmluva o revolvingovom úvere“, takže žalovaná ako klient mal presné údaje o adrese veriteľa na prípadné podanie reklamácie či sťažnosti. Čo sa týka predpokladov pre výpočet hodnoty RPMN, tie sú taktiež v úverovej zmluve riadne uvedené, a to v znení: „RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta tretím dňom po dni jej podpisu.“ Žalobca zastával názor, že náležitosť v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je v úverovej zmluve uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného „Úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky - 153,60 Eur pod bodom 30., o počte splátok - 66 pod bodom 36., o termíne konečnej splatnosti - 66 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15.dňa v poslednom mesiaci, pod bodom 39. a tiež o termínoch splatnosti splátok, kde je uvedené: „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Informácie o splátkach nájdete po registrácii aj na www.Spravcafinancii.sk“. Názor žalobcu na splnení uvedenej zákonnej náležitosti je plne v súlade aj s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15. Žalobca v tejto súvislosti poukázal aj na Uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017. V súvislosti s otázkou zosplatenia žalobca poukázal na to, že riadne dodržal a striktno postupoval v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca pristúpil k zosplateniu v dôsledku porušenia platobnej disciplíny a nespĺcania úveru podľa vopred dohodnutých podmienok medzi žalobcom a žalovanou. Zosplatenie žalobca vykonal v súlade s úverovými zmluvnými podmienkami Hl. 6 § 3, ktorá pojednáva o tom, že ak sa žalovaná oneskorila s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskorila s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je žalovaná povinná na požiadanie spoločnosti splatiť celý čerpaný úver, o čom bola žalovaná upovedomená na základe podpísania úverovej zmluvy spolu s úverovými zmluvnými podmienkami. Okrem toho v samotnej Úverovej zmluve, konkrétne na strane 2, má v súvislosti so zosplatením žalovaná riadne uvedené: „Za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia Vašich zmluvných povinností) nám musíte celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatenie úveru). V takom prípade prirastá neuhradený úrok (na ktorý nám vznikol nárok do doby zosplatenia) a neuhradené úhrady za poistenie k poskytnutej istine.“ Z výpisu čerpania, splátok a úhrad priloženého k žalobe je evidentné, že žalovaná sa dostávala do omeškania pravidelne, a to neuhrádzaním mesačnej splátky vo výške, ktorá bola dohodnutá v úverovej zmluve (napr. 09.03.2018). Posledná splátka uhradená (tiež len čiastočne) žalovanou bola 18.05.2018. K zosplateniu zo strany žalobcu došlo dňa 16.08.2018 (odoslané poštou 20.08.2018 - príloha žaloby). Teda s poukazom na jednotlivé úhrady a ich výšku, lehota v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka („najskôr po troch mesiacoch“) bola jednoznačne dodržaná. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaná bola niekoľkokrát upozorňovaná na vzniknutý dlh aj na porušenie platobnej disciplíny, či už písomnou formou, alebo zasielaním textových správ na mobilný telefón. Podaniu žaloby predchádzalo viacero informovaní a výziev žalovanej k úhrade dlhu. Ako ďalšie dôkazy žalobca označil a pripojil: Upomienku - Upozornenie pred zahájením vymáhania celého úveru zo dňa 21.03.2018.

8. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 12.04.2019 k vyjadreniu žalobcu uviedla, že rozhodnutie vydané vo veci C-42/15 má charakter prejudiciálneho rozsudku. Takýto rozsudok je spolu s výkladom alebo s posúdením platnosti práva únie, ktoré sa v ňom nachádzajú, záväzný pre vnútroštátny súd, ktorý prejudiciálnu otázku podal, ako aj pre súdy, ktoré budú rozhodovať v tej istej veci o opravných prostriedkoch. Pre

všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice. Z tohto rozhodnutia teda vyplýva, že Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku smernicu 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Požiadavka zákona je od požiadavky smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Niet žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. Zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpisu zmluvy, a preto je bezúročná a bez poplatkov. Ďalej žalovaná uviedla, že údaj o konečnej splatnosti formulovaný ako „Termín konečnej splatnosti 66 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“ je nedostačujúci, navyše ak absentuje splátkový kalendár, nie je jednoznačne jasné, čo je dátum poslednej mesačnej splátky. Takýto právny názor potvrdzuje aj rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 30.01.2018 sp. zn. 5Co/369/2017. Taktiež takéto určenie termínu konečnej splatnosti za nedostatočné považoval vo svojom rozhodnutí aj Krajský súd Prešov vo svojom rozhodnutí zo dňa 19.06.2018 sp. zn. 5Co/21/2018. Žalovaná zároveň uviedla, že podľa interaktívnej kalkulačky dostupnej na <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn> bola po zadaní požadovaných údajov vypočítaná RPMN vo výške 27,13 % p.a.. Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje nesprávnu výšku RPMN, čo má za následok v konečnom dôsledku absenciu údajov o RPMN. Keďže žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu a vzhľadom na to, že žalobný návrh bol doručený Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 25.10.2018, žalobca nemá nárok na neuhradené splátky, ktorých zročnosť nastala od 1. splátky po splátku zročnú dňa 15.10.2015, tieto splátky pokiaľ neboli uhradené sú premlčané a zároveň žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, teda splátky zročné od 15.11.2018 až po poslednú splátku, keďže v tejto časti bola žaloba podaná predčasne. Ďalej žalovaná uviedla, že ak vezme do úvahy, že prvá splátka bola zročná dňa 15.12.2015, teda po mesiaci od poskytnutia úveru a úver je bezúročný a bez poplatkov, žalovaná bola povinná uhradiť od 15.12.2015 do 15.10.2018 celkovo 35 mesačných splátok v celkovej výške 2.916,55 Eur. Keďže úver je bezúročný a bez poplatkov, výška mesačnej splátky istiny bola vo výške 83,33 Eur ($5.500/66 = 83,33$ Eur). Súčin mesačnej splátky istiny a počtu splátok 35 predstavuje sumu 2.916,55 Eur. V žalobe žalobca uviedol, že ku dňu podania žaloby bolo uhradených 5.235,82 Eur, vzhľadom na to, že žalovaná uhradila dlžnú sumu, ktorú bola povinná uhradiť, žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný v celom rozsahu. Žalovaná zároveň uviedla, že okrem platieb zohľadnených v žalobe vykonala od „04.09.2019“ (zrejme správne malo byť uvedené od 04.09.2017) k dnešnému dňu úhrady v celkovej výške 991,08 Eur, na dôkaz čoho žalovaná predložila výpis z účtu. Keďže žalobcom uplatnený nárok je nedôvodný, žalovaná nebude uhrádzať ďalšie platby a počká na rozhodnutie súd vo veci samej. Vzhľadom na to, že istina poskytnutého úveru už bola splatená v plnom rozsahu, žalobca nemá nárok na žiadnu dlžnú sumu. Na základe uvedených skutočností žalovaná žiadala žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať trovy konania. Ako dôkazy žalovaná označila a pripojila: výpis z účtu.

9. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 25.06.2019 k vyjadreniu žalovanej doplnil, že aj keď zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Žalobca mal za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa

ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dosiahnutý. Poukázal pritom na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 13Co/23/2016. Žalobca ďalej uviedol, že v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol dobu trvania zmluvy - Hlava 6 § 1 úverových zmluvných podmienok - Zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov, ktoré z nej vyplývajú, termín konečnej splatnosti - bod: 39 úverovej zmluvy ako 66 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci t.j. deň 15.07.2020. Z dátumu konečnej splatnosti uvedenej v úverovej zmluve je žalovanej jednoznačne jasné a zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru, preto mal žalobca za to, že uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. f). Na podporu svojich tvrdení žalobca poukázal aj na legislatívnu úpravu, ktorá reflektuje v odôvodnení rozsudku zo dňa 15.01.2018 Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 10Csp/90/2017. Žalobca mal za to, výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená korektne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve. Pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Žalobca zastával názor, že internetové kalkulačky, na ktoré sa odvoláva žalovaná, majú len informatívny charakter (uvedené aj priamo na internetovej stránke), ktorý nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnu hodnotu RPMN, nakoľko tieto portály nie sú kompetentné a smerodajné na vyhodnocovanie správnosti výpočtu RPMN. Jediným oprávneným orgánom, ktorý vzhľadom na zložitosť samotného výpočtu RPMN môže uskutočňovať kontrolu RPMN je Národná banka Slovenska ako kontrolný orgán nebankových subjektov. Pokiaľ ide o jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN sú uvedené priamo v texte úverovej zmluvy. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby úverová zmluva obsahovala údaj o RPMN vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, pričom neuvádza, akým konkrétnym spôsobom má byť údaj o RPMN vyjadrený, teda či má byť výsledok výpočtu napr. vyjadrený vo forme jedného konkrétneho čísla, alebo môže byť vyjadrený, ak je daný dôvod pre takúto jeho vyjadrenie, i vo forme určitého rozpätia ohraničeného minimálnou hodnotou RPMN a jeho maximálnou hodnotou. Keďže pravidlá pre výpočet RPMN ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch aj smernicou nedávajú iné kritérium, mal žalobca za to, že postupoval v súlade so zákonom aj smernicou a ich cieľom a poskytol žalovanej úplné a najpresnejšie informácie v požadovanej zrozumiteľnej a stručnej podobe. Tá žalovanej umožnila porovnanie úveru ponúkaného žalobcom s akoukoľvek ďalšou ponukou na trhu. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 05.09.2018 sp.zn. 19Csp/9/2018.

10. Súd nariadil pojednávanie v predmetnej veci na deň 29.07.2019, na ktoré sa nedostavila žiadna zo strán sporu, ani žiadny z právnych zástupcov strán sporu, pričom tak právny zástupca žalobcu, ako i právny zástupca žalovanej mali doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil ich neúčast ako i žalobcu na tomto pojednávaní podaním doručeným súdu dňa 26.07.2019, s poukazom na zásadu hospodárnosti konania a súhlasil s tým, aby súd vo veci rozhodol bez ich účasti. Právny zástupca žalovanej ospravedlnil svoju neúčast ako i žalovanej na tomto pojednávaní podaním doručeným súdu dňa 16.07.2019, a súhlasil s tým, aby súd vo veci rozhodol bez ich účasti. Súd postupoval v súlade s ustanovením § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“), vec na tomto pojednávaní prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu, žalovanej a právneho zástupcu žalovanej.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s podanou žalobou, vyjadreniami strán a listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, ktoré neboli žiadnou zo strán spochybnené, najmä úverovou zmluvou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, Úverovými zmluvnými podmienkami, výzvou k splateniu zostatku úveru s poštovým podacím hárkom, predžalobnou výzvou na zaplatenie dlhu a oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia spolu s poštovým podacím hárkom, prehľadom splátok a úhrad (splátkový kalendár), upomienkou - upozornením pred zahájením vymáhania celého úveru zo dňa 21.03.2018, výpisom z účtu, pričom vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový stav.

12. Zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že dňa XX.XX.XXXX bola uzatvorená medzi stranami sporu úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového úveru zo strany žalobcu ako veriteľa žalovanej ako dlžníčke v celkovej výške 5.500,- Eur. Mesačná splátka bola dohodnutá na 153,60 Eur, počet splátok 66, pri ročnej úrokovej sadzbe 25,07 %, RPMN

28,5 % a priemernej hodnote RPMN 17,33 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola daná sumou 10.137,60 Eur. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený v zmluve bol 66 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Úver bol uzatvorený bez poistenia. Prvá splátka mala byť splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok mal byť vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Zároveň je v zmluve uvedené, že RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta tretí deň po dni jej podpisu. Ďalej je v zmluve uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaná ako klient svojím podpisom potvrdila, že úverové podmienky prevzala, bola s nimi oboznámená, sú jej všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavila súhlas byť nimi viazaná. Tiež je v zmluve uvedené, že za splnenia dohodnutých podmienok (najmä v prípade porušenia zmluvných povinností) musí žalovaná ako dlžník celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru). V takom prípade prirastá neuhradený úrok (na ktorý veriteľovi vznikol nárok do doby zosplatnenia) a neuhradené úhrady za poistenie k poskytnutej istine.

13. Z Úverových zmluvných podmienok žalobcu platných od 01.10.2014 súd okrem iného zistil, že v hlave 6, § 1 je uvedené, že zmluva je uzatvorená na dobu trvania záväzkov, ktoré z nej vyplývajú. Ďalej v hlave 6, § 3 písm. a) je uvedené, že v prípade, že sa dlžník oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky dlhšie ako tri mesiace, musí celý čerpaný úver na požiadanie splatiť (tzv. zosplatnenie úveru).

14. Upomienkou - Upozornením pred zahájením vymáhania celého úveru zo dňa 21.03.2018 žalobca upozornil žalovanú na závažný stav jej úveru č. XXXXXXXXXXXX a vyzval žalovanú, aby ihneď zaplatila čiastku vo výške 935,38 Eur s tým, že v prípade ďalšieho omeškania bude bez ďalšieho upozornenia požadovať okamžité splatenie celého zostatku úveru vo výške 5.236,18 Eur.

15. Žalobca listom zo dňa 16.08.2018 vyzval žalovanú k splateniu celého úveru vo výške 4.263,02 Eur, a to najneskôr do 15 dní od spisania tejto výzvy. Z poštového podacieho hárku súd zistil, že list bol žalovanej odoslaný dňa 20.08.2018.

16. Z výpisu čerpania, splátok a úhrad mal súd preukázané, že do 13.09.2018 (kedy je uvedený posledný záznam) žalovaná zaplatila celkom z titulu poskytnutého úveru žalobcovi sumu 5.235,82 Eur, pričom čerpala celkovo sumu 5.500,- Eur.

17. Predžalobnou výzvou zo dňa 14.09.2018 vyzval právny zástupca žalobcu žalovanú na úhradu dlžnej sumy voči žalobcovi vo výške 4.271,78 Eur, a to najneskôr do 7 dní odo dňa odoslania tejto výzvy, pričom predmetná výzva bola podaná na poštu dňa 19.09.2018.

18. Z výpisu z účtu žalovanej vyplýva, že žalovaná zaplatila z titulu poskytnutého úveru žalobcovi dňa 04.09.2017 sumu 34,16 Eur, dňa 20.11.2017 sumu 148,83 Eur, dňa 18.01.2018 sumu 207,38 Eur, dňa 17.05.2018 sumu 110,60 Eur, dňa 12.12.2018 sumu 326,74 Eur a dňa 07.02.2019 sumu 163,37 Eur.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slov-lex.sk/pravne->

predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

23. Podľa § 52 ods. 1, 2, 3, 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

25. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

27. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

28. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

30. Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

31. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

32. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20100611>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

33. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

34. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je v celom rozsahu nedôvodná.

35. Predmetom konania bolo zaplatenie dlžnej sumy vo výške 4.147,02 Eur spolu s príslušenstvom, ktorá predstavovala dlžnú sumu z úveru ku dňu predčasného zosplatnenia úverového vzťahu vrátane nesplatených úverových splátok, ktoré sa žalovaná zaviazala v zmysle zmluvných podmienok zaplatiť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou dňa XX.XX.XXXX zmluvu o úvere. Na základe tejto zmluvy bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 5.500,- Eur. Mesačná splátka bola dohodnutá na 153,60 Eur, počet splátok 66, pri ročnej úrokovej sadzbe 25,07 %, RPMN 28,5 % a priemernej hodnote RPMN 17,33 %. Celková čiastka splatná spotrebiteľom bola daná sumou 10.137,60 Eur. Termín konečnej splatnosti úveru uvedený v zmluve bol 66 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Úver bol uzatvorený bez poistenia. Prvá splátka mala byť splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok mal byť vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Keďže žalovaná neuhrádzala pravidelné mesačné splátky úveru riadne a včas, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný ku dňu 16.08.2018.

36. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bol uzatvorený záväzkovo právny vzťah, na základe ktorého boli žalovanej poskytnuté finančné prostriedky. Súd úverovú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Zmluva bola pripravená na formulári (vrátane znenia obchodných podmienok), ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovanej meniť obsah a text uvedenej zmluvy. Zároveň išlo o poskytnutie spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

37. Zároveň na daný právny vzťah súd aplikoval aj ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v účinnom znení. K tomuto súd uvádza, že § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj všetky ostatné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva. Hoci zmluva o úvere uzavretá medzi žalobcom a žalovanou je absolútnym obchodom podľa Obchodného zákonníka, vzhľadom na § 52 ods. 2 vety tretej Občianskeho zákonníka sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ (pričom v konaní nebolo

sporné, že žalovaná pri uzatváraní zmluvy so žalobcom bola v postavení spotrebiteľa), vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to aj za predpokladu, že by sa inak riadili normami obchodného práva. Z uvedeného zákonného ustanovenia (v znení účinnom od 01.04.2015) vyplýva, že spotrebiteľský charakter zmluvy o úvere predurčuje aplikáciu ustanovení Občianskeho zákonníka nielen na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, ale na posúdenie všetkých práv založených touto zmluvou, i keď ide o absolútny obchod. Súd poukazuje aj na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR (napr. sp. zn. 3MCdo 14/2014, sp. zn. 8MCdo 13/2014), ktorý vyslovil, že § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia občianskeho práva, aj keby sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto zákonného ustanovenia. Najvyšší súd SR v predmetných rozhodnutiach vyslovil, že aj keď toto zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť dňom 01.04.2015, právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenia, týkajúce sa tejto novely, a preto sa ich účinnosťou vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred dňom účinnosti tohto zákonného ustanovenia.

38. Súd teda pristúpil k preskúmaniu predmetnej zmluvy o úvere z pohľadu splnenia formálnych a obsahových náležitostí v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z.

39. Súd má za to, že spotrebiteľovi musia byť už pri podpise zmluvy poskytnuté všetky informácie, ktoré sa vzťahujú na žiadaný a poskytovaný úver. Musí teda poznať všetky informácie uvedené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy ustanovoval náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere. Zároveň v prípade vymenovaných náležitostí ustanovoval, že ak chýbajú, považuje sa úver za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou súd zistil, že táto neobsahuje vôbec, resp. obsahuje neurčito vyjadrenú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy, ktorou je termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Neurčitosť niektorej z náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase uzavretia zmluvy. Čo sa týka konečnej splatnosti úveru súd konštatuje, že táto musí byť určená spôsobom umožňujúcim spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum, dokedy zmluva trvá. Nie je povinnosťou spotrebiteľa, aby si sám vypočítal a vyhodnotil údaje v zmluve uvedené, ak túto povinnosť ukladá dodávateľovi zákon. Zákonodarca tým kladie dôraz na ochranu spotrebiteľa, ktorému musí byť zo znenia v zmluve zrejmé, kedy presne nastane posledný deň splatnosti úveru. Vyplýva to aj z jazykového výkladu ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom k uzavretiu zmluvy. Predmetné ustanovenie jednoznačne pojednáva o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda o jednom konkrétnom termíne. Pojem „termín“ ako ho upravuje zákon predstavuje presné časové vymedzenie. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť v zmluve vyjadrený termínom, a nie udalosťou, ktorá je závislá na vôli ktorejkoľvek zmluvnej strany, pričom súd zdôrazňuje, že v prejednávacom prípade išlo o náležitosť predpokladanú zákonom. V zmluve je termín konečnej splatnosti viazaný na uplynutie 66 mesiacov od poskytnutia úveru. Zo všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy však nie je možné vyvodiť, kedy nastane skutočnosť datujúca poskytnutie úveru. Bez presného dátumu poskytnutia úveru sa logicky nedá určiť ani termín konečnej splatnosti úveru. Súd konštatuje, že je výslovne v nesúlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak žalobca predložil žalovanej ako spotrebiteľovi zmluvu, ktorej náležitosti nie sú na prvý pohľad zrejmé a konkrétne. Je neprijateľné, aby spotrebiteľ nemal v zmluve presne určený termín konečnej splatnosti úveru a namiesto toho bol ešte zaťažovaný jeho výpočtom, keď navyše nie je možné zo zmluvy určiť začiatok splatnosti. Výklad ponúkaný žalobcom o termíne konečnej splatnosti je v priamom rozpore aj so znením právnej normy, pretože ak by zákonodarca považoval za postačujúce uviesť v zmluve údaje, z ktorých sa dajú iné informácie zistiť alebo vypočítať, tak by to tak uviedol. Nie je v súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa, ak žalobca predkladá spotrebiteľovi zmluvu, ktoré vyžadujú na zistenie podstatných otázok splácania úveru zdĺhavé a nejasné výpočty. Uvedené je i v priamom rozpore s tým, že ust. § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje pre spotrebiteľskú zmluvu určenie výšky, počtu a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účel jeho splatenia, a samostatným ustanovením v § 9 ods. 2, písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje, aby bol okrem týchto skutočností uvedený aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, teda zákon uvedené náležitosti zmluvy výslovne odlišuje. Neumožňuje uvedenie náležitostí obsiahnutých v ust. § 9 ods. 2,

písm. f) len odkazom na prípadný výpočet z údajov obsiahnutých ako náležitosť zmluvy v ust. § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., prípadne v inom ustanovení. Je potom práve úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétnych časových údajov, ktoré budú termíny splátok a konečnú splatnosť úveru predstavovať. Pokiaľ teda samotná zmluva tieto presné údaje neobsahuje, nemožno mať za to, že tieto nedostatky možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu termínu konečnej splatnosti úveru, matematickými operáciami z iných dostupných údajov v zmluve. Keďže predmetná zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, v dôsledku tohto nedostatku je potom poskytnutý úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou dňa 27.01.2015 bez úrokov a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. Pre záver súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov je postačujúce, ak súd zistil, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v odseku 1 § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v ust. § 9 ods. 2 tohto zákona, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

40. Pokiaľ ide o žalovanou namietanú absenciu údajov o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z.), súd sa v tomto smere stotožnil so žalobcom, keď zmluva riadne obsahovala výšku, počet a termíny splátok (výška 153,60 Eur, počet 66, termín: 15. deň v kalendárnom mesiaci). V tomto smere súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo/146/2017, v ktorom Najvyšší súd SR konštatoval, že eurokonformným výkladom predmetného ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Pokiaľ ide o to, či zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvorili strany sporu, obsahuje výšku, počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov, je potrebné mať na zreteli, že eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. umožňuje dospieť k záveru, že toto ustanovenie nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenie, aká časť každej jednotlivkej splátky sa použije na splátku istiny a aká jej časť spláca bežné úroky a poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej ktorej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Súd v súvislosti s tým poznamenáva, že aj v zmysle Rozsudku Európskeho súdneho dvora z 9. novembra 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej (ďalej len „Rozsudok“) zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie istiny (viď bod 53 Rozsudku). Podrobné informácie o vnútornej skladbe anuitnej splátky podáva veriteľ na žiadosť spotrebiteľa, a to bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy a vo forme amortizačnej tabuľky (bod 53 Rozsudku).

41. Neobstojí ani námietka žalovanej týkajúca sa absencie údajov o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z.) a súd sa aj v tomto smere stotožnil so žalobcom v tom, že nakoľko je poskytnutý úver bezúčelový, nie je možné uviesť adresu predávajúceho, nakoľko nejde o poskytnutie úveru na konkrétnu vec, resp. tovar. V zmluve je ale zreteľne uvedená adresa veriteľa, a to hneď pod názvom zmluvy, takže žalovaná ako klient mala presné údaje o adrese veriteľa na prípadné podanie reklamácie či sťažnosti.

42. Ani ďalšia námietka žalovanej týkajúca sa absencie predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z.) neobstojí a súd sa v tomto smere stotožnil so žalobcom, že tie sú v úverovej zmluve riadne uvedené, a to v znení: „RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia tejto zmluvy, t.j. má sa za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta tretím dňom po dni jej podpisu.“

43. Napokon neobstojí ani námietka žalovanej týkajúca sa nesprávnej výšky RPMN. Žalovaná uviedla, že podľa interaktívnej kalkulačky bola po zadaní požadovaných údajov vypočítaná RPMN vo výške 27,13 % ročne. K tomu súd uvádza, že prípadné nesprávne uvedenie RPMN v neprospech spotrebiteľa (t.j. uvedenie nižšej RPMN v zmluve ako by podľa daných kritérií malo byť) by mohlo mať za následok, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. by sa poskytnutý spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. V predmetnej zmluve je uvedené RPMN 28,5 %. V danom prípade teda žalovaná nepreukázala, že by v zmluve o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovanou bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa a túto skutočnosť nezistil ani súd.

44. Žalovaná ďalej namietala, že žalobca nepostupoval pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, a preto žalobca nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu, a teda žalobca nemá nárok na splátky, ktorých zročnosť nastala po podaní žaloby, teda splátky zročné od 15.11.2018 až po poslednú splátku, keďže v časti týchto splátok bola žaloba podaná predčasne. V tomto smere súd musel dať za pravdu žalovanej. Žalobca využil svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka a požadoval zaplatenie celého dlhu voči žalovanej, avšak súd mal zato, že v prípade zosplatnenia úveru žalobca nepreukázal, že došlo k splneniu podmienok podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorý je obligatórnym predpokladom zosplatnenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy v splátkach. Žalobca výzvou zo dňa 16.08.2018 vyzval žalovanú na splatenie celého zosplatneného úveru, pričom zosplatnenie k uvedenému dátumu je potvrdené aj z výpisu čerpania, splátok a úhrad. V danom prípade žalobca doložil upozornenie zo dňa 21.03.2018, ktorým upozornil žalovanú na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka (t.j. právo požadovať okamžité splatenie celého zostatku úveru), avšak nie je zrejmé, či toto upozornenie bolo skutočne aj doručené žalovanej (doklad o odoslaní alebo doručení žalobca nedoložil). Žalobca teda nepreukázal, že žalovaná bola upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní pred zosplatnením na uvedenú skutočnosť, t.j. na zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Navyše súd považuje za potrebné ešte uviesť, že v zmysle § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie, ktoré musí uplatniť podľa § 565 Občianskeho zákonníka najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá (pre ktorú k zosplatneniu došlo). Do splatnosti tejto splátky, ktorá bezprostredne nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, využiť, inak jeho právo zaniká. Pokiaľ veriteľ svoje právo zosplatniť úver nevyužije, nedochádza k splatnosti celého úveru, ale platí pôvodné dojednanie strán, že dlh bude platený v splátkach. Toto právo veriteľ získa opätovne za rovnakých podmienok (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), ak sa dlžník dostane do omeškania nezaplatením ďalšej splátky. Z uvedených dôvodov potom mal súd za to, že zosplatnenie úveru zo strany žalobcu odporuje zákonu a jedná sa o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ako bolo vyššie konštatované, súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov a keďže nedošlo k platnému zosplatneniu úveru, vychádzajúc z výpisu čerpania, splátok a úhrad, do podania žaloby (t.j. do 25.10.2018) bola žalovaná povinná uhradiť celkovo 45 mesačných splátok (od 28.02.2015 do 15.10.2018) v celkovej výške 3.749,85 Eur, keď pri posúdení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru hodnota úverovej splátky pri rozložení úveru 5.500,- Eur na zmluvne dohodnutých 66 splátok predstavuje sumu mesačnej splátky istiny vo výške 83,33 Eur. V konaní nebolo sporné, že žalovaná do podania žaloby uhradila celkovo 5.235,82 Eur. V priebehu konania žalovaná doložila výpis zo svojho účtu, z ktorého vyplýva, že po začatí konania došlo z jej strany k ďalším úhradám na účet žalobcu, a to dňa 12.12.2018 vo výške 326,74 Eur a dňa 07.02.2019 vo výške 163,37 Eur, keď túto skutočnosť žalobca žiadnym spôsobom nerozporoval. Žalovaná teda zaplatila celkom z titulu poskytnutého úveru žalobcovi sumu 5.725,93 Eur, pričom čerpala celkovo sumu 5.500,- Eur. Na základe uvedeného, keďže žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 5.500,- Eur, z ktorého uhradila sumu 5.725,93 Eur, žalobca nemá právo na zaplatenie žalovanej sumy.

45. Na základe vyššie uvedených dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov, pričom žalovanej bol poskytnutý úver 5.500,- Eur, z ktorého žalobcovi uhradila sumu 5.725,93 Eur.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

49. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v konaní plne úspešná, keďže súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, preto jej vznikol nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. vo výške 100 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 veta prvá CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.